ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Συνέντευξη του Νίκου Αδαμόπουλου στον Κυριάκο Νασόπουλο

- Πώς πήγε από άποψη συμμετοχής των εργαζομένων του Δημοσίου η απεργία της ΑΔΕΔΥ ενάντια στην αξιολόγηση την περασμένη Τετάρτη;

– Η απεργία της περασμένης Τετάρτης είχε αξιοπρόσεχτη συμμετοχή. Δεν ήταν από τις συνηθισμένες, τελευταίες απεργίες που είχε προκηρύξει η ΑΔΕΔΥ. Μέσα στο κατακαλόκαιρο, και παρότι ήταν 24ωρη, είχε μαζικότητα και από χώρους που πρώτη φορά απέργησαν με τέτοια υψηλά ποσοστά. Τόσο η απεργιακή συγκέντρωση στην Αθήνα όσο και αυτές σε όλες τις πόλεις της Ελλάδας ήταν μεγάλες. Τούτο δείχνει ότι το κίνημα της ανυπακοής και του αγώνα ενάντια στον κανιβαλικό νόμο της «αξιολόγησης» πραγματικά φουντώνει και παίρνει νέες διαστάσεις. Αυτό ακριβώς είναι που είδε η κυβέρνηση, θορυβήθηκε και προσέφυγε στα δικαστήρια για να βγάλει παράνομη την απεργία-αποχή από κάθε διαδικασία αξιολόγησης που έχει προκηρύξει η ΑΔΕΔΥ.

- Τι σηματοδοτεί η συγκεκριμένη ενέργεια της κυβέρνησης σε αυτήν τη φάση;

Η κυβέρνηση προσέφυγε ως γνωστόν στη δικαιοσύνη για να βγάλει παράνομη την απεργία-αποχή που έχει προκηρύξει η ΑΔΕΔΥ από κάθε αξιολόγηση σε όλο το Δημόσιο με αστεία επιχειρήματα. Η κίνηση αυτή ευνόησε έτσι ώστε να φουντώσει η ανυπακοή όλων των εργαζομένων ακόμα και των προϊσταμένων, να μη γίνουν επιμερισμοί, να μην προχωρήσουν οι εκθέσεις αυτοαξιολόγησης. Η απόφαση αναμένεται τη Δευτέρα. Μεγάλη σημασία έχει το σκεπτικό της προσφυγής. Η κυβέρνηση βλέπει τα χαρακτηριστικά της πολιτικής απεργίας και μάλιστα επικαλείται διάφορες προφάσεις για να βγάλει την απεργία παράνομη και καταχρηστική. Είναι η πρώτη φορά στην ιστορία που επιχειρεί η κυβέρνηση τέτοια κίνηση. Να βγει παράνομη και καταχρηστική η απεργία, όχι πλέον ενός πρωτοβάθμιου σωματείου ούτε μιας ομοσπονδίας, αλλά του τριτοβάθμιου συνδικαλιστικού οργάνου των δημοσίων υπαλλήλων. Αυτό δείχνει βέβαια και τη μεγάλη αδυναμία και δυσκολία στην οποία έχει

περιέλθει η κυβέρνηση αυτήν τη στιγμή. Η ουσία είναι ότι από Τετάρτη ήδη αλλά και την Πέμπτη, στη συνάντηση όλων των πρωτοβάθμιων σωματείων, η απόφαση είναι δεδομένη και ειλημμένη. Δεν πρόκειται να πειθαρχήσουμε. Αρνούμαστε την υποταγή, συνεχίζουμε δυναμικά τον αγώνα, ανεξαρτήτως ποια θα είναι η απόφαση του δικαστηρίου. Έχουμε επεξεργαστεί διάφορους τρόπους πώς θα γίνει. Δεν μπορούμε να δεχτούμε να καταργηθεί και το δικαίωμα της απεργίας σε όλα τα επίπεδα.

– Τι σημαίνει στην πραγματικότητα «αξιολόγηση» των δημόσιων υπαλλήλων;

– Καταρχήν πρόκειται για μια βαθιά, αντιδραστική τομή. Δηλαδή δεν είναι ένας ακόμα νόμος όπως τον αντιμετωπίζαμε μέχρι τώρα. Η αξιολόγηση είναι πολλά περισσότερα από αυτά που φαίνονται. Δεν είναι μόνο ότι μέσω αυτής επιχειρείται ένα 15% των δημοσίων υπαλλήλων να βγει υποχρεωτικά άχρηστο, έτσι ώστε να δημιουργηθεί μια νέα δεξαμενή απολύσεων. Δεν είναι μόνο ότι προσπαθεί η κυβέρνηση μέσω της αξιολόγησης να συνδέσει το μισθό των εργαζομένων με το βαθμό τους και να προχωρήσει σε νέες μειώσεις – κάτι που βέβαια σημαίνει ότι στην εξέλιξη θα οδηγηθούμε σε ατομικούς μισθούς. Όλα τα παραπάνω είναι σε συνδυασμό με το ότι μέσω αυτής της διαδικασίας επιχειρούν μια βαθύτερη τομή: Να χτυπήσουν κάθε συλλογικότητα, κάθε συνεργασία, συναδελφικότητα και αλληλεγγύη που υπάρχει μεταξύ των εργαζομένων: Να επιφέρουν ένα στρατηγικό πλήγμα σήμερα απέναντι στη συλλογικότητα των εργαζόμενων επιβάλλοντας τον ατομικό ανταγωνισμό. Γιατί όλοι μπορούν να καταλάβουν πως μέσω μιας τέτοιας διαδικασίας, δηλαδή τον κανιβαλισμό και το νόμο της ζούγκλας που θα επιβάλλουν στο εργασιακό περιβάλλον, δεν θα μπορούν πλέον να σταθούν σωματεία και συλλογικότητες στον δημόσιο τομέα. Πρόκειται για μια στρατηγική επιλογή συνολικά του κεφαλαίου και της κυβέρνησης σήμερα.

Είναι πραγματικά βαθιά αντιδραστική και στρατηγική τομή ό,τι επιβάλλεται σήμερα μέσω της αξιολόγησης με τέσσερεις βασικούς άξονες: δεξαμενή απολύσεων, μειώσεις μισθών και σύνδεση του μισθού με το βαθμό, διάλυση των υπηρεσιών και του Δημοσίου συνολικότερα και στρατηγικό πλήγμα στις εργασιακές σχέσεις, στη συνεργασία και στη συλλογικότητα των εργαζομένων.

– Αυτό είναι και το «νέο Δημόσιο» που ευαγγελίζεται ότι προσπαθεί να φτιάξει η κυβέρνηση μέσω της «αξιολόγησης»;

– Ακριβώς! Μέσα από το συγκεκριμένο σχέδιο, με τη στρατηγική αναδιάρθρωση που επιχειρούν στο Δημόσιο, προσπαθούν να φτιάξουν ένα στενό επιτελικό κράτος. Ένα στενό Δημόσιο, το οποίο βασικά θα περιλαμβάνει κατασταλτικούς και ιδεολογικούς μηχανισμούς

και όλα τα υπόλοιπα θα μετατραπούν σε εμπορεύματα. Είναι τέλος πάντων αυτό που κατ' επανάληψη έχουν δηλώσει: πως στο Δημόσιο θα μείνει μόνο ό,τι δεν μπορεί να εκχωρηθεί τους ιδιώτες. Κατά συνέπεια η βασική στόχευση της αντιδραστικής αναδιάρθρωση (η κυβέρνηση το ονοματίζει αναβάθμιση) του Δημοσίου είναι να προχωρήσει η διάλυσή του στις μορφές που το γνωρίζαμε μέχρι σήμερα, να διαλύσουν τουλάχιστον εκείνες τις υπηρεσίες οι οποίες σχετίζονται με την Υγεία με την Παιδεία, με τις κοινωνικές παροχές και με μια σειρά από υπηρεσίες του Δημοσίου προς τους πολίτες.

- Βγήκαν ελπιδοφόρα αποτελέσματα από τη συνάντηση των πρωτοβάθμιων σωματείων την Πέμπτη;

– Η σύσκεψη ήταν στο πλαίσιο που είχαμε προτείνει και συμφωνήσει συνολικότερα στην ΑΔΕΔΥ. Ότι δηλαδή αυτός ο αγώνας δεν μπορεί να μείνει απλώς στα χέρια της γραφειοκρατίας, μιας ομάδας συνδικαλιστών. Αντίθετα, πρέπει πρώτα από όλα να γίνει υπόθεση κάθε σωματείου. Η συνάντηση της Πέμπτης μετά την απεργία ήταν η δεύτερη των σωματείων. Συζητήθηκαν βασικά οι μορφές και οι τρόποι κλιμάκωσης του αγώνα, της ανυπακοής, της απειθαρχίας απέναντι στο νόμο της «αξιολόγησης» από τα πρωτοβάθμια σωματεία. Το καλό είναι ότι και αυτήν τη φορά ήταν δεκάδες τα σωματεία που συμμετείχαν με αποφάσεις των γενικών τους συνελεύσεων. Εκφράζεται ανεβασμένη αγωνιστική διάθεση σε όλο το Δημόσιο για περαιτέρω κλιμάκωση και γενικευμένη αντίσταση με τις ιδιαιτερότητες από χώρο σε χώρο. Το ευχάριστο και το ενθαρρυντικό είναι πως έρχεται από τα κάτω, το κάνουν δική του υπόθεση οι εργαζόμενοι στις συνελεύσεις και σε πολλά σωματεία. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η ομόφωνη απόφαση της συνέλευσης από το υπουργείο Τύπου, όπου κόντρα στη συνδικαλιστική τους γραφειοκρατία εκεί οι συνάδελφοι ήρθαν στη συνάντηση με πρόταση απεργιακής κλιμάκωσης. Δεν έχει ξαναπαρθεί τέτοια απόφαση. Αυτό συμβαίνει και σε δεκάδες άλλους χώρους δουλειάς του στενού Δημοσίου. Έχουμε μάθει μέχρι τώρα να βγαίνουν τέτοιες αποφάσεις από τους ΟΤΑ, τα νοσοκομεία κ.ά. Αλλά τώρα ακόμα και σε νευραλγικούς τομείς του Δημοσίου έρχεται αυτή η διάθεση αντίστασης, ανυπακοής. Πραγματικά είναι πρωτοφανές.
Παρόλα αυτά η πλειοψηφία (ΠΑΣΚΕ – ΔΑΚΕ σε όλες τις παραλλαγές τους) στην ΕΕ της ΑΔΕΔΥ αρνήθηκε να πάρει συγκεκριμένη απόφαση απεργιακής κλιμάκωσης την Παρασκευή με πρόσχημα να βγει πρώτα η απόφαση του δικαστηρίου παρά την επιμονή μας και την πίεση από τα σωματεία. Η αδράνεια της πλειοψηφίας της ΕΕ της ΑΔΕΔΥ απέναντι στην επιθετικότητα της κυβέρνησης την στιγμή που οι εργαζόμενοι σε όλο το δημόσιο συνεχίζουν να δίνουν μεγάλη και ιστορική μάχη ενάντια στην εφαρμογή του νόμου για την αξιολόγηση είναι επικίνδυνη και καταστροφική.

Ώρα να βγει η Αριστερά να καλύψει τους εργαζόμενους

– Πώς φτάσαμε σε αυτό το σημείο μεγάλης ανυπακοής και απειθαρχίας της συντριπτικής πλειοψηφία των δημόσιων υπαλλήλων απέναντι στην αξιολόγηση;

– Εμείς, ως Αγωνιστικές Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις στο Δημόσιο, από την πρώτη στιγμή είπαμε ότι το ζήτημα της αξιολόγησης είναι καταρχήν ενιαίο για όλο το Δημόσιο. Διότι ως γνωστόν μια από τις τακτικές της γραφειοκρατίας είναι να προσπαθεί να ξεχωρίζει κλάδους, να παίξει με τη λογική της συντεχνίας και της εξαίρεσης. Η πρώτη μάχη λοιπόν που δώσαμε, και έχει μεγάλη σημασία ότι άρχισαν να την εμπεδώνουν όλοι οι εργαζόμενοι, ήταν να πείσουμε ότι η μάχη ενάντια στον κανιβαλικό νόμο της «αξιολόγησης» είναι ενιαία. Ότι σχετίζεται με τις απολύσεις, με τις μειώσεις μισθών, με την εκποίηση του Δημοσίου και πάνω από όλα με τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων και των συνδικάτων στον δημόσιο τομέα. Παράλληλα πιστεύαμε και πιστεύουμε ότι θα πρέπει να πάρει χαρακτηριστικά πανκοινωνικού αγώνα. Διότι αφενός η «αξιολόγηση», οι απολύσεις και οι μειώσεις μισθών είναι υπόθεση όλων των εργαζομένων, και αφετέρου η εκποίηση των υπηρεσιών θα έχει επιπτώσεις σε όλη την κοινωνία. Αυτήν λοιπόν τη μάχη εμείς ξεκινήσαμε και συνεχίζουμε να δίνουμε σε αυτή την κατεύθυνση. Και τώρα αυτό έχει αρχίσει να εμπεδώνεται και έχει τεράστια σημασία. Παρότι ψηφίστηκε ο νόμος και πέρασε αυτό στα ψιλά, εμείς συνεχίζουμε και δίνουμε τη μάχη για την κατάργηση αυτού του νόμου. Και από την αρχή η πρότασή μας ήταν ανυπακοή, απειθαρχία, να μην προχωρήσει καμία διαδικασία αξιολόγησης, να αρνηθούν οι εργαζόμενοι να παραδώσουν φύλλα αυτόαξιολόγησης. Τα φύλλα αυτοαξιολόγησης πρέπει να έχουν παραδοθεί μέχρι την ερχόμενη Τρίτη 15/7, και αυτήν τη στιγμή ελάχιστοι εργαζόμενοι συνολικά στο Δημόσιο έχουν κάνει μια τέτοια κίνηση. Το 99% είναι στη φάση της ανυπακοής, της άρνησης να παραδώσει τα φύλλα αυτοαξιολόγησης.

– Πώς πρέπει να πορευτείτε από δω και εμπρός για τη συνέχιση του αγώνα σας;

Η θέση των Παρεμβάσεων για τη συνέχεια αλλά και η διαφορά μας με όλες τις άλλες παρατάξεις είναι πως πιστεύουμε ότι δεν πρέπει να πάμε σε μια λογική διαμαρτυρίας και μονόπλευρης δικαστικής διαμάχης ή άλλων διάφορων συνδικαλιστικών τεχνασμάτων. Πιστεύουμε πως πρέπει να μπούμε σε δυναμικές αγωνιστικές και απεργιακές κινητοποιήσεις, μαζί βέβαια και με όλες τις άλλες μορφές ανυπακοής, κλιμάκωσης και γενίκευσης του αγώνα. Έτσι, από το προηγούμενο διοικητικό συμβούλιο στην ΑΔΕΔΥ είχαμε προτείνει 48ωρη απεργία και κλιμάκωση. Τελικά βγήκε μόνον αυτή η 24ώρη απεργία στις 9 του μήνα που την ψήφισαν όλες οι δυνάμεις πλην ημών. Σήμερα η συζήτηση που γίνεται είναι ότι πρέπει να κλιμακωθεί ακόμα περισσότερο ο αγώνας. Προτείναμε για Δευτέρα και Τρίτη 14 και 15

Ιουλίου νέα 48ωρη απεργία και περαιτέρω κλιμάκωση στη συνέχεια μαζί με τα σωματεία. Κεντρικό στοιχείο της πρότασής μας είναι ότι ο αγώνας θα πρέπει να περάσει στα χέρια των εργαζομένων. Όλα τα σωματεία θα πρέπει να προχωρήσουν σε μαζική ανυπακοή εφαρμογής του νόμου, χωρίς καμία πειθάρχηση. Ανεξάρτητα από την απόφαση του δικαστηρίου εμείς λέμε ότι πρέπει να συνεχίσουμε δυναμικά. Και τέλος υπογραμμίζουμε πως θα πρέπει πλέον η Αριστερά και τα κόμματά της να βγουν ανοιχτά πλέον και όχι μόνο να δώσουν κάλυψη σε μια τέτοια συνδικαλιστική απόφαση ανυπακοής, άρνησης εφαρμογής σε αυτόν τον κανιβαλικό νόμο που διαλύει το Δημόσιο, διαλύει τις εργασιακές σχέσεις, διαλύει τη συλλογικότητα, αλλά και να καλέσουν τα ίδια. Αν θέλουν να οριοθετούνται στην Αριστερά

Πηγή:prin.gr